

Година спілкування

Міжнародний день волонтера

5 грудня в Україні та світі відзначають Міжнародний день волонтера.

Міжнародний день волонтерів в ім'я економічного і соціального розвитку присвячений особам, що займаються волонтерством.

Волонтерство, або волонтерська діяльність (від фр.*volontaire* (доброволець) → лал. *voluntarius* → лат. *voluntas* (вільне волевиявлення) → лат. *volō* (бажання, намір)) — добровільна суспільно корисна діяльність. Може здійснюватись і окремими людьми, і організаціями

Закон України «Про волонтерську діяльність» визначає її як добровільну неприбуткову соціально спрямовану діяльність, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги (безоплатних робіт та послуг). Згідно з цим законом, волонтерська діяльність є формою благодійної діяльності і ґрунтується на принципах законності, гуманності, рівності, добровільності, безоплатності та неприбутковості. Вона не включає діяльність, що здійснюється на основі сімейних, дружніх чи сусідських відносин

Волонтерство є однією з форм благодійності і однією з підвалин громадянського суспільства . За деякими оцінками, кожного року у світі у волонтерській діяльності беруть участь понад 100 млн осіб. З 1985 року щорічно 5 грудня відзначається Міжнародний день волонтера.

Генеральна Асамблея ООН в 1985-му році на 40-й сесії у спеціальній резолюції запропонувала урядам відзначати 5 грудня як «Міжнародний день волонтерів в ім'я економічного і соціального розвитку» (резолюція № A/RES/47/3), закликавши їх здійснювати заходи для спонукання людей у всіх сферах діяльності пропонувати свої послуги як волонтерів.

Міжнародний день волонтера відзначається багатьма неурядовими організаціями, громадянським суспільством та приватним сектором. Він також підтримується програмою волонтерів ООН.

У своїх щорічних посланнях з нагоди Дня волонтерів Генеральний секретар ООН високо оцінює роль і значення волонтерів незалежно від того, який конкретно діяльністю вони займаються. Він зазначає використання інформаційних технологій в волонтерській діяльності: у створенні баз даних і вебсайтів, розробці навчальних планів для шкіл, а також інших завдань, які можна виконати з домашнього комп'ютера. Генеральний секретар закликає уряди створювати більше можливостей для добровольців в ім'я розвитку.

З 2018 року Міжнародний день волонтера зосереджується не лише на відзначенні волонтерства у всіх його аспектах, але й на висвітленні ролі, яку волонтери відіграють у побудові стійких громад. Нинішні підрахунки прирівнюють глобальну волонтерську робочу силу до 109 мільйонів штатних працівників. З них, 30% волонтерської діяльності відбувається офіційно, через

організації, асоціації та групи і 70% - через неформальну взаємодію між людьми. Загалом, 60% неформальних волонтерів - жінки.

Історія

Діяльністю, яку зараз називають волонтерською, люди займалися з давніх часів. Початком сучасного волонтерського руху в західних країнах зазвичай вважають створення Міжнародного комітету Червоного Хреста, яке ініціював 1859 року Жан Анрі Дюнан. Його ідеями стали керуватися волонтери по всьому світу.

У XX столітті волонтерство активно розповсюджувалося. Воно проявилось, зокрема, в допомозі постраждалим після Першої світової війни. В середині століття з'явився Координаційний комітет міжнародної волонтерської служби (CCIVS) під егідою ЮНЕСКО зі штаб-квартирою в Парижі.

Називати добровольців, що займаються суспільно корисною діяльністю, волонтерами стали пізніше: в країнах Заходу — з останньої третини XX століття, а в пострадянських країнах — із 1990-х років. Раніше ця назва стосувалася тих, хто добровільно йде на військову службу.

Волонтерство в Україні

В Україні існує давня традиція суспільної праці, взаємодопомоги, піклування про ближнього. Осіб, які працювали у цій сфері, називали громадськими діячами, альтруїстами, доброчинцями, добровольцями тощо, а з кінця XX століття — волонтерами.

Волонтерську діяльність в Україні було офіційно визнано постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2003 року «Про затвердження Положення про волонтерську діяльність у сфері надання соціальних послуг». 2011 року Верховна Рада ухвалила закон «Про волонтерську діяльність», і ця постанова втратила чинність.

Перший потужний сплеск волонтерства в Україні був пов'язаний із чемпіонатом Європи з футболу 2012 року. Наступний сплеск, спричинений подіями Євромайдану та війною на сході України, мав безпрецедентний масштаб і сягнув максимуму 2014 року. Крім того, українські волонтери займаються просвітництвом, профілактикою шкідливих звичок та негативних соціальних явищ, організацією дозвілля дітей та молоді, соціально-правовим захистом нужденних та різноманітною іншою роботою.

Волонтери можуть працювати, зокрема, при Центрах соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді (ЦСССДМ) та при різних громадських об'єднаннях. Найчисельнішою групою волонтерів є учні старших класів і середніх спеціальних закладів, студенти вищої школи. Волонтерами виступають також батьки, пенсіонери та спеціалісти, які безкоштовно надають різні види соціальних послуг.

Роль волонтерства у соціальній сфері визнана на державному рівні, що знаходить підтвердження в окремих законодавчих документах, зокрема у законах України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю», «Про соціальні послуги», в яких добровільна праця волонтерів визнається як необхідна та суспільно корисна.

З 2015 року в Україні почали розвиватися волонтерські мережі, які об'єднали в собі волонтерів з різних міст та різного віку. Наймасовішим з них є Volunteer Community [Архівовано 16 червня 2018 у Wayback Machine.], що об'єднує більш ніж 5000 волонтерів з 21 міста України. Наразі волонтерський рух в Україні виходить на іншу ланку. Волонтерські та благодійні організації професійно розвинулися в напрямку роботи з волонтерами та пропонують програми в яких передбачені різні етапи роботи з кожним волонтером індивідуально, починаючи з прийому волонтерів, визначення ролі та діяльності, формулювання цілі, завдання та критеріїв успіху діяльності, підготовки та супервізії волонтерів. Варто зазначити, що тепер волонтерство не розглядається, як виключно альтруїстичний намір волевиявлення, все частіше волонтерство розглядається, як засіб для розвитку, соціалізації, позиціювання, впливу та отримання нових знань, знайомств та навичок.

З 1985 року кожного року, 5 грудня, волонтери в усьому світі відзначають Міжнародний день волонтерів, заснований Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй.

Міжнародний день волонтерів в ім'я економічного і соціального розвитку присвячений особам, що займаються волонтерством.

Генеральна Асамблея ООН в 1985-му році на 40-й сесії у спеціальній резолюції запропонувала урядам відзначати 5 грудня як «Міжнародний день волонтерів в ім'я економічного і соціального розвитку», закликавши їх здійснювати заходи для спонукання людей у всіх сферах діяльності пропонувати свої послуги як волонтерів

Волонтерство або волонтерська діяльність (від фр.volontaire (доброволець) → лал. voluntarius → лат. voluntas (вільне волевиявлення) → лат.volō (бажання, намір)) — добровільна суспільно корисна діяльність. Може здійснюватись і окремими людьми, і організаціями.

Волонтерство є однією з форм благодійності і однією з підвалин громадянського суспільства За деякими оцінками, кожного року у світі у волонтерській діяльності беруть участь понад 100 млн осіб.

Волонтерський рух – добродійна діяльність, яка здійснюється фізичними особами на засадах неприбутковості, без заробітної плати, без просування по службі, заради добробуту та процвітання спільнот і суспільства в цілому

Волонтер - людина, яка добровільно надає безоплатну соціальну допомогу та послуги інвалідам, хворим, особам і соціальним групам, що опинилися в складній життєвій ситуації.

Вважається, що волонтерський рух бере початок у 20-х роках ХХ століття.

Після Першої світової війни, у 1920 році у Франції, під Страсбургом, був реалізований перший волонтерський проєкт за участю німецької та французької молоді, в рамках якого волонтери відновлювали зруйновані війною ферми в місцях найбільш запеклих боїв між німецькими та французькими військами.

Пізніше цю естафету підхопила Індія і рух поширився світом. У 1987 році у світі налічувалося 80 мільйонів волонтерів, на початок ХХІ століття — понад 100 мільйонів.

Волонтер – хто це?

підлітки,
учні старших класів,
студенти,
пенсіонери ,
лікарі,

вчителі ,

священослужителі,

психологи,

юристи,

всі, хто має добре серце, не байдужий до чужого горя,бажає працювати без винагороди.

Сьогодні волонтерський рух має глобальний характер. Волонтерська діяльність як прояв милосердя і добродійності буде існувати доти, доки існує потреба людей у тій чи іншій допомозі та обмежена державна участь у задоволенні потреб своїх громадян, їхній соціальній підтримці.

У світовій практиці найголовнішою ознакою волонтерства є те, що волонтер частину свого вільного (особистого) часу, сил, енергії, знань, досвіду добровільно (без примусу та вказівок „згори”) витрачає на здійснення діяльності, яка є корисною людям і суспільству загалом.

Найважливіші риси волонтерства:

- ☐ турбота про людей, солідарність і гуманна корисливість,
- ☐ духовна якість і громадянська чеснота,
- ☐ багате джерело людського досвіду, нові інтелектуальні ресурси,
- ☐ участь і відповідальність як суть активної громадянської позиції,
- ☐ громадянськість, взаємодовіра, солідарність і відповідальність,
- ☐ етичний стандарт, який обумовлює якість людських взаємостосунків,
- ☐ забезпечення надійної платформи для

відновлення зв'язків між людьми,

- ☐ нове бачення соціальної діяльності.

Великі волонтери

Символом милосердя 20 століття стала **Мати Тереза**- індійська черниця. В 1979 році їй присуджено Нобелівську премію заснувала заклад для лікування хворих на проказу

Принцеса Діана займалася добродійністю. Діана об'їздила десятки країн, боролася за світ без зброї